

Nagy-Magyarország körút II.



Arad szép városa következett, ahol megtaláltuk az aradi vértanúk monumentális emlékművét, a szobor jelentőségéhez egyáltalán nem méltó eldugott helyen, szomszédságában természetesen egy román emlékművel. A várba sajnos nem tudtunk bejutni, mert az katonai területnek számít jelenleg. Megszállni Déván sikerült, a ferencesek egyházi szállásán.

A következő nap Erdély egyik legszebb (ha nem a legszebb), Vajdahunyad vára következett. Sajnos a város egyáltalán nem nyújt méltó környezetet, ágaskodó gyárkéményeivel a Hunyadiak fenséges várkastélyának. A nap további részében, csodálatos vidékeken a Lotru hegységen keresztül vezetett utunk. Majd a Fogarasi havasok mellett haladva, a bájos kisvárosba, Brassóba érkeztünk. Miután megnéztük a híres Fekete-templomot, és sétáltunk a Fő téren, indultunk tovább, észak felé. Délután, a székelyföldi Sepsiszentgyörgyben néztünk körül, majd a mesebeli, ködös Hargitán keresztül haladva, este 9-re érkeztünk Csíkszeredai szállásadinkhoz. Levelünkre Portik Apor, diák válaszolt innen, és ajánlotta fel, hogy vendégül lát bennünket. Bebizonyosodott a híres székely vendégszeretet, és beszélgetésünk során az is kiderült, milyen megtartó ereje van az itt élő tömbmagyarságnak, az egymásnak való segítségnek, a nemzeti öntudatnak, melyen nem változtat holmi állandóan változó államhatár. A székelyek nem akarnak, soha

nem is akartak szülőföldjükről elmenni, ezen a többségi hatalom elnyomó intézkedései sem változtattak.

A másnapi fő program, természetesen a Csíksomlyói búcsú volt. Az ünnepi szentmise rengeteg embert megmozgatott, sokan Magyarországról érkeztek, de az erdélyi és csángó magyar híveken kívül, voltak kanadai és ázsiai zarándokok is, egyesek szerint közel fél millió résztvevővel. Hihetetlen élmény volt ez a közösségi szertartás. Az elkövetkezendő 2 éjszakát a gyimesi szoroson túl lévő kis faluban, Gyimesbükkön töltöttük, Deáky András vendégeiként. Megnéztük az itt található ezeréves határt jelző határkövet, a mellette megmaradt romos vámházat, sétáltunk a határvonalon, ahol az egyik oldalon magyar vidék volt ősidőktől fogva, és csak a másikon román. Szállásadónk ez este, valamennyi vendége nagy örömeire, táncos, énekes csángó estet rendezett, amit mi is nagyon élveztünk.



Másnap megnéztük Gyergyószentmiklóst, a Gyilkos-tavat, és a Békás szorost. Óriási élmény volt, a hatalmas sziklafalak, és az azok melletti sebes folyó mellett végig motorozni, látni milyen csodálatosat alkotott a természet. Este 9-re érkeztünk Székelyudvarhelyre, mely a legmagyarabb városnak számít Erdélyen belül, a 38.000 főt számláló városkában 96 %-ban magyarok laknak, közülük sokan nem beszélnek románul. Itt a Református diákokthonban szálltunk meg, Dobai László jóvoltából.



A vele való beszélgetésből is kiderült, egy magyar érvényesülése Romániában meglehetősen nehéz. Ha az illető beszél is a többségi nyelvet, hátrányosan megkülönböztetik magyar neve, nemzetisége miatt, esetenként magyar cégek azért alkalmaznak egy-egy román munkaerőt, mert pl. hivatalos ügyekben, gyorsabb az ügyintézés, ha az illető román. Elfogadott dolog, hogy román alkalmazott bizonyos munkáért jóval több fizetést kap, mint magyar társa, mert magyarok közt él, dolgozik ún. veszélyeztetett környezetben. Lakáshoz jutással, és egyéb, ezekhez hasonló intézkedésekkel sikerült a románság betelepítése Erdély területére, az elmúlt évtizedekben. Azt is megtudtuk, sok itt élő ember számára nem számít Bukarest központnak, a románságot megszálló hatalomnak tekintik. Aznap rövid kirándulást tettünk a környék néhány településére. Ellátogattunk a fazekasműhelyeiről ismert Korondra, Tamási Áron szülőfalujába Farkaslakára, Orbán Balázs sírhelyére Szejkefürdőre.

Másnap Segesvár felé vettük az irányt, útba esett Fehéregyháza, ahol Petőfi Sándor síremlékét néztük meg, ugyanis itt látták utoljára élve a költőt. Majd bejártuk a középkori Segesvári várat, megnéztük az itt található Diáklépcsőt, és Vlad Tepes (Drakula ihletője) állítólagos szülőházát is, amelyről később kiderült, később épült, mint ahogy Tepes született. Este Nyárádgálfalván szálltunk meg, Csiki Sándor Nyárádszeredai tanár jóvoltából.

következő számunkban folytatjuk

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!